

Tendensen 2023-2024

Politiële criminaliteitsstatistieken

INHOUDSTAFEL

ALGEMEEN	3
Openheid en transparantie	3
Basisgegevens = aanvankelijk proces-verbaal	3
Snelheid van publicatie versus volledigheid databank	4
De voeding van de ANG verschilt naargelang politiezone	5
Volledigheid als element voor contextualisering	6
AANDACHTSPUNTEN BIJ HET LEZEN EN INTERPRETEREN	7
GEOGRAFISCHE VERGELIJKINGEN	10
Hitparades en criminaliteitsgraden	10
Het gegeven ‘bevolkingsaantal’ bij de opmaak van graden	10
Belang van een goede gemeentetypologie	11
Haalcriminaliteit versus brengcriminaliteit	11
Andere contextvariabelen voor het berekenen van graden	11
TENDENSEN 2023-2024	13
Aandachtspunt bij het vergelijken van jaren	13
Totale geregistreerde criminaliteit	14
Diefstallen	15
Opvallende stijgers	20
Markante dalers	23

ALGEMEEN

OPENHEID EN TRANSPARANTIE

In het kader van het bevorderen van openbaarheid van bestuur en een cijfermatig onderbouwd, **‘evidence based’ beleid**, werd door de minister van Binnenlandse Zaken voor een open en transparante communicatie gekozen betreffende de misdrijven die door de politiediensten in België worden geregistreerd. De Politie Criminaliteitsstatistieken (PCS) worden per kwartaal gepubliceerd.

Met deze frequentie van publicatie en zonder afbreuk te doen aan de exhaustiviteit, functioneren deze cijfergegevens als een graadmeter of een barometer betreffende de in België geregistreeerde criminaliteit. De evolutie van de geregistreeerde criminaliteit in België wordt op deze manier dus gemonitord.

In de praktijk betekent dit dat zowel de burger als de verschillende actoren binnen het veiligheidsbeleid regelmatig over cijfers beschikken voor de verschillende bestuursniveaus (gemeente, politiezone, arrondissementeel, provinciaal, gewestelijk en federaal). Daarnaast blijft **strategische lange-termijn-analyse** mogelijk omdat verschillende jaren in ogenschouw worden genomen. De politie kan voor het opstellen en evalueren van haar operationele werking steunen op eigen maandelijks barometers en rechtstreekse bevestigingen van gegevensbanken.

BASISGEGEVEN = AANVANKELIJK PROCES-VERBAAL

Het basisgegeven van de geregistreeerde criminaliteitsstatistieken is het aanvankelijk proces-verbaal dat door de politiediensten van de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus, werd opgesteld, ongeacht of het gaat om een voltooid misdrijf of een poging. Bij het opstellen van het proces-verbaal dient voor elk feit gepleegd in België 1 van de 581 gemeenten gekozen te worden als zijnde de pleegplaats van het feit. Het zijn deze gemeenten die daarna geaggregeerd worden naar de hogere geografische niveaus (politiezone, gerechtelijk arrondissement, ...) in de rapporten.

Bij de periodieke verspreiding van deze barometer inzake criminaliteit wordt getracht steeds zoveel mogelijk informatie aan te bieden. Concreet betekent dit dat er gegevens ter beschikking worden gesteld inzake:

- De **strafrechtelijke inbreuken** op zich: de inbreuken op het Strafwetboek (misdaden, wanbedrijven en overtredingen) en de inbreuken op de Bijzondere Wetten (bijvoorbeeld de Drugswet van 1921).
- De **criminele figuren/ fenomenen**: feiten die niet als dusdanig in het Strafwetboek zijn opgenomen, maar waarmee men in de dagelijkse politiepraktijk regelmatig wordt geconfronteerd. Het betreft een combinatie van een misdrijf (bv. diefstal) met onder andere het voorwerp of vervoermiddel waarop dit misdrijf betrekking heeft (bv. autodiefstal), de plaats waar het misdrijf gepleegd is (bv. woninginbraak) of de manier waarop het misdrijf gepleegd werd (bv. diefstal gewapenderhand). De definitie en afbakening van deze criminele figuren vloeit voort uit de werkzaamheden van de Werkgroep Politiestatistiek (WPS).
- De **plaatsbestemming** van een feit: de functie die de plaats vervult waar het misdrijf is gepleegd (bv. openbare weg, onderwijsinstelling, ...).
- De **voorwerpen**: de zaken die het meest gestolen worden bij verschillende types van diefstal worden weergegeven.
- De **vervoermiddelen**: de gestolen auto's worden voorgesteld per merk.
- De **niet-misdrijven**: naast de strafrechtelijke inbreuken worden er in de politieke databank ook een aantal feiten geregistreerd die op zich niet strafbaar zijn, doch waarvoor toch een proces-verbaal wordt opgemaakt (bv. zelfmoord, familiale moeilijkheden, verloren voorwerpen, ...).

Aan de hand van dit instrument wordt het mogelijk een vinger aan de pols te houden, nieuwe criminaliteitstendensen sneller te detecteren en dus, indien nodig, een bijsturing van het veiligheidsbeleid te initiëren.

SNELHEID VAN PUBLICATIE VERSUS VOLLEDIGHEID DATABANK

Hiervoor is een snelle, betrouwbare vrijgave van gevalideerde gegevens van primordiaal belang. Voor de criminaliteitsstatistieken per kwartaal betekent dit concreet dat betrouwbare cijfers in principe beschikbaar zijn tot een periode van een viertal maanden voorafgaand aan de datum van afsluiting van de databank. Die bufferperiode wordt gehanteerd omdat een voldoende **hoge volledigheid van de databank nodig** is om zinvolle analyses te kunnen maken.

Een proces-verbaal dient volgens de richtlijnen namelijk binnen de 3 weken te worden afgewerkt en overgemaakt aan de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG)¹, die de bron vormt voor de opmaak van de PCS. Voor een deel van de processen-verbaal verloopt dit verwerkingsproces echter met enige vertraging. Op jaarbasis komt de volledigheid van de cijfers niet in het gedrang omdat bij de afsluiting voor de opmaak van de jaarlijkse Politie Criminaliteitsstatistieken hiermee rekening wordt gehouden zodat de betrouwbaarheid van de cijfers globaal genomen verzekerd is. Daardoor kunnen de PCS over het verloop van de jaren een **betrouwbaar beeld** geven over de tendensen in de vastgestelde criminaliteit.

De huidige versie van de PCS bevat gegevens tot en met (pleegdatum) 31 december 2024 (datum van afsluiting van de gegevensbank is 25 april 2025). De gegevens voor de jaren 2001 tot en met 2013 worden niet langer gepubliceerd, maar blijven wel opvraagbaar bij de Directie van de politievleugel informatie en de ICT-middelen (DRI) – Business Unit Beleid en beheer.

DE VOEDING VAN DE ANG VERSCHILT NAARGELANG POLITIEZONE

Op basis van een driemaandelijke extractie² uit de ISLP³-servers van de 179 politiezones⁴, die vergeleken wordt met de Algemene Nationale Gegevensbank, kan grosso modo ingeschat worden welk percentage van aanvankelijke processen-verbaal (gerechtelijk-niet verkeer), opgesteld door die korpsen, zich nog niet in de ANG bevindt. Onderstaande tabel toont aan dat de **voeding vanuit de politiezones** niet overal met dezelfde snelheid gebeurt, wat dus een negatief effect heeft op de volledigheid van de criminaliteitsstatistieken, zeker wat betreft de cijferrapporten die betrekking hebben op de politiezones (en gemeenten) in kwestie. Vanzelfsprekend hebben deze achterstanden ook een impact, hetzij beperkter, op de hoger liggende geografische entiteiten tot en met het nationaal niveau toe.

¹ De Algemene Nationale Gegevensbank (ANG) is een politiedatabank waarin feiten geregistreerd worden op basis van processen-verbaal die voortvloeien uit de missies van de gerechtelijke en bestuurlijke politie. Zij laat toe om tellingen uit te voeren op verschillende statistische variabelen, zoals het aantal geregistreerde feiten, de modus operandi, de voorwerpen gehanteerd bij het misdrijf, de gebruikte vervoermiddelen, de bestemmingen-plaats, ...

² De meest recente dateert van 5 mei 2025. Op die datum bedroeg de volledigheid van de ANG, voor de aanvankelijke processen-verbaal van 2024 (datum “in behandeling” ISLP), op nationaal niveau 97%.

³ Integrated System for Local Police, een informaticatoepassing die onder meer wordt gebruikt om processen-verbaal te registreren. Oorspronkelijk enkel gebruikt door de lokale politie (PZ), maar sinds enkele jaren ook door bepaalde federale politiediensten (spoorwepolitie, wegpolitie, ...).

⁴ Volgend op de Wet van 7 december 1998 tot de organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, werden er 196 politiezones opgericht. Sindsdien hebben zich meerdere fusies voorgedaan waarbij twee, of zelfs drie, politiezones samensmolten tot een nieuwe politiezone. Een voorbeeld van dergelijke fusie is de politiezone “Limburg Regio Hoofstad”, bestaande uit de voormalige zones “HAZODI” en “West-Limburg”. Momenteel bestaan er in België 179 politiezones. Deze fusies werden met terugwerkende kracht toegepast op alle pleegjaren teneinde de vergelijkbaarheid over de tijd mogelijk te maken. Ook op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen werd in 2014 een hervorming doorgevoerd waardoor de 27 ‘oude’ arrondissementen werden herleid tot 12. Wel werden er 14 parketten voorzien en ook op politieel niveau kwamen er 14 gedeconcentreerde gerechtelijke directeurs. De PCS op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen volgen deze 14-delige structuur die evenals de fusies bij de politiezones met terugwerkende kracht werd toegepast op alle pleegjaren.

% aanvankelijke gerechtelijke PV's 2024 nog niet in ANG	# PZ
0% (dus alle PV's in ANG)	7
< 1%	60
1% - < 3%	95
3% - < 5%	13
5% of meer	25
Totaal aantal politiezones	179

Tabel 1: verdeling van de 179 politiezones (registrerend korps) naarmate de volledigheid van hun voeding naar de ANG, dit wat betreft de aanvankelijke gerechtelijke PV's (niet-verkeer) opgesteld in ISLP in 2024. (Bron: Stuurbord ANG de dato 5 mei 2025)

VOLLEDIGHEID ALS ELEMENT VOOR CONTEXTUALISERING

We vermelden hier deze cijfers zeker niet om de politiezones met de vinger te wijzen, doch om de gebruiker van de cijfers te waarschuwen dat de tendensen (in casu: vastgestelde dalingen) in de cijfers mogelijks nog kunnen veranderen. Dit is namelijk de eerste contextualisering van de cijfers die dient te gebeuren. De **reden van de tragere voeding** kan verschillende oorzaken hebben: technische problemen, capaciteitsproblemen, andere operationele prioriteiten, ...

AANDACHTSPUNTEN BIJ HET LEZEN EN INTERPRETEREN

Bij het lezen en interpreteren van deze rapporten is het belangrijk dat volgende aandachtspunten in acht worden genomen.

- In een eerste grafiek wordt het **totaal aantal geregistreerde feiten** weergegeven en dit over alle misdrijfcategorieën heen. Op zich zegt dit cijfer niet zoveel, gezien het gaat om een combinatie van zeer ernstige feiten (bv. moord) en eerder lichtere inbreuken (bv. openbare dronkenschap). Het is dus interessanter om elk specifiek misdrijf apart te bekijken.
- Op te merken valt dat **verkeersinbreuken** “out of scope” zijn, deze maken immers deel uit van een aparte rapportage.
- De rapportage gebeurt op **pleegplaats** (dus ongeacht het registrerend korps) en **pleegdatum**.
- Wanneer een overzicht wordt gegeven per maand, dan dienen de meest recente maanden met de nodige omzichtigheid te worden bekeken, gezien mogelijks nog niet alle feiten geregistreerd zijn in de ANG.
- Feiten die niet gekend zijn bij de politie (**dark number**) worden per definitie niet meegeteld. Hiervoor kan een **Veiligheidsmonitor** een indicatie⁵ geven.
- Feiten gepleegd op de nationale luchthaven “**Brussels Airport**” worden niet toegewezen aan de gemeenten (of politiezones) op wiens grondgebied de luchthaven ligt (in casu: Zaventem, Machelen en Steenokkerzeel).⁶ Ze zijn wel aanwezig in de hogere niveaus (gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde / provincie Vlaams-Brabant / Vlaams Gewest).⁷
- Bij de interpretatie van een (lichte) daling moet enig voorbehoud gemaakt worden omdat door aanvulling met nog niet geregistreerde feiten deze daling kan ombuigen tot een status quo of zelfs een stijging.
- **Technische verbeteringen** kunnen aanleiding geven tot lichte schommelingen tussen twee verschillende afsluitingen die worden uitgevoerd, dit naast effecten veroorzaakt door laattijdige vattingen (zie eerder in dit document) en feiten die laattijdig ter kennis worden gebracht (zie verder in dit document).
- **Coronacrisis:** De jaren 2020 en 2021 waren uitzonderlijke en atypische jaren omwille van de coronacrisis. De hiermee samenhangende maatregelen in de strijd tegen COVID-19 hadden een duidelijke impact op de geregistreerde criminaliteit, zoals uitvoerig werd beschreven in de tendensennota's van de voorbije jaren. Dit is een zeer belangrijk element, waarmee rekening gehouden dient te worden bij de interpretatie van de criminaliteitsstatistieken over de jaren heen.

⁵ De meest recente versie van deze bevolkingsenquête dateert van 2024.

⁶ In vergelijking met eerdere rapportages werd in overleg met CSD Halle-Vilvoorde en de 3 betrokken politiezones een optimalisatie (uitbreiding) uitgevoerd van deze toekenning van feiten aan “Brussels Airport”, dit met terugwerkende kracht voor alle pleegjaren. Dit heeft tot gevolg dat de cijfers voor de betrokken 3 gemeenten (en politiezones) heden lager liggen dan in voorgaande rapportages.

⁷ Hierbij dient opgemerkt te worden dat in vroegere rapportages deze feiten werden toegewezen aan: gerechtelijk arrondissement Brussel / provincie Brussel-Hoofdstad / Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit is dus sinds april 2019 en met terugwerkende kracht voor alle pleegjaren aangepast.

- Proactieve versus reactieve misdrijven:
 - Voor bepaalde misdrijfcategorieën (vb. drugsinbreuken, illegaal verblijf op het grondgebied, schijnhuwelijken, illegale wapendracht, financiële en economische misdrijven) is de registratie sterk afhankelijk van de inspanningen die door de politiediensten worden geleverd. Men noemt dit **proactieve misdrijven** (“haalcriminaliteit”): hoe meer men ernaar zoekt (acties), hoe meer feiten men vindt. Hoe meer drugscontroles er bijvoorbeeld gebeuren, hoe meer mensen men zal betrappen met drugs op zak en dus hoe meer processen-verbaal er (**ambtshalve**) zullen opgesteld worden. Een stijging in de geregistreerde cijfers voor dergelijke misdrijven wil dus niet noodzakelijkerwijze zeggen dat er ook in de realiteit een stijging is. Evoluties zijn eerder een **indicator voor politieactiviteit**.
 - Andere misdrijfcategorieën (vb. inbraken, diefstal gewapenderhand, geweld tegen personen, beschadigingen) zijn veel minder gevoelig voor de politieactiviteit. Dit zijn de **reactieve misdrijven** (“brengcriminaliteit”). Er wordt een PV opgesteld door de verbalisant omdat men geïnformeerd is door het slachtoffer (**klacht**) of door derden (**aangifte**). Evoluties zijn eerder een reflectie van het werkelijk voorkomen van een fenomeen, MAAR kunnen ook bepaald worden door bv. een wijziging in de **aangiftebereidheid** van de bevolking. Een middel om dit *dark number* in te schatten is een Veiligheidsmonitor (bevolkingsenquête).
- **Veranderingen in de wetgeving** kunnen een invloed hebben op de cijfers. Een voorbeeld hiervan is het nieuwe seksueel strafrecht dat op 1 juni 2022 in werking is getreden. Een dergelijke wetswijziging vergt een zekere aanpassingstijd op het niveau van de vatting van de gestructureerde gegevens van de processen-verbaal. Als gevolg daarvan kan er een vertraging optreden bij het verzenden van de gegevens naar de politiedatabank. Daarnaast worden een aantal stijgingen veroorzaakt door het gegeven dat recentelijk een nieuwe feitcode gecreëerd werd voor de misdrijftypes in kwestie. Of omgekeerd, zijn er dalingen vast te stellen die te wijten zijn aan het afschaffen van bepaalde codes. De desbetreffende stijgingen en dalingen zijn dus eerder “kunstmatig” te noemen en hebben geen functionele betekenis⁸.
 Omwille van deze reden dienen de cijfers in hoofdcategorie zedenmisdrijven met de nodige voorzichtigheid gelezen en geïnterpreteerd te worden. De hervorming van het seksueel strafrecht in 2022 is een breuklijn, die wordt weerspiegeld in de politiestatistieken en waarmee rekening gehouden dient te worden bij de interpretatie van de cijfers.
- De politieke criminaliteitsstatistieken zijn een graadmeter betreffende de in België geregistreerde criminaliteit, maar op basis van deze criminaliteitsstatistieken kan de werklast van de politiediensten niet worden weergegeven. Zo maken bepaalde criminele fenomenen zeer vaak het onderwerp uit van **gerechtelijke dossiers en onderzoeken** in het kader van de **georganiseerde criminaliteit**. In dit soort onderzoeken en dossiers is er zelden sprake van eenvoudige of geïsoleerde misdrijven, maar vaak gaat het om verschillende soorten gepleegde criminele feiten in het kader van eenzelfde zaak: diefstallen, slagen en verwondingen, oplichting, witwassen, enz.
 De laatste jaren kan vastgesteld worden dat de **georganiseerde criminaliteit steeds complexer, digitaler en internationaler** is geworden, waardoor de werklast voor politieagenten steeds lastiger en zwaarder wordt. Daarbovenop heeft de ontmanteling van Sky ECC het aantal behandelde dossiers sterk verhoogd en werkt de politie verder aan onderzoeken die meerdere jaren in beslag kunnen nemen.

⁸ Met andere woorden, de stijging of daling is geen indicatie dat het fenomeen “erger of beter geworden is”.

Tot slot moet er rekening mee worden gehouden dat één enkel feit de inbeslagname van een kleine hoeveelheid drugs kan betekenen, maar evenzeer kan het gaan om de inbeslagname van meerdere ton drugs. De politieke criminaliteitsstatistieken op zich kunnen de omvang van het onderzoekswerk en de complexiteit van dossiers niet in kaart brengen.

GEOGRAFISCHE VERGELIJKINGEN

HITPARADES EN CRIMINALITEITSGRADEN

Geregeld verschijnen in de media “hitparades” waarin gemeenten met elkaar vergeleken worden op vlak van geregistreerde criminaliteit. Men wil immers graag een antwoord krijgen op de vraag “Waar situeert zich de meeste criminaliteit?”. Gemeenten uit dezelfde regio of gemeenten verspreid over het ganse land, die “vergelijkbaar” zouden zijn omwille van hun stedelijk karakter worden dan met elkaar vergeleken qua geregistreerde criminaliteit. Men doet dit meestal door middel van het berekenen van een criminaliteitsgraad, met andere woorden, **men deelt het aantal geregistreerde feiten door het aantal inwoners**. Soms gebeurt dit voor het geheel van de geregistreerde criminaliteit, soms voor bepaalde misdrijftypes.

De criminaliteitscijfers van gemeenten vergelijken enkel op basis van het afwegen ten opzichte van het bevolkingsaantal, volstaat **niet** om op een verantwoorde manier een vergelijking te maken tussen gemeenten. De vergelijking maken op basis van een criminaliteitsgraad voor het geheel van de geregistreerde criminaliteit is eveneens af te raden, omdat op dergelijke wijze elk misdrijf, ongeacht de ernst (vb. een moord versus een fietsdiefstal, evenveel “gewicht” krijgt in de berekening.

HET GEGEVEN ‘BEVOLKINGSAANTAL’ BIJ DE OPMAAK VAN GRADEN

Naast het bevolkingsaantal verschillen de gemeenten onderling ook sterk op andere gebieden die een invloed kunnen hebben op de criminaliteit. Zo zijn bijvoorbeeld de steden aantrekkingspolen voor werk, handel, onderwijs, toerisme, ... Het aantal personen (potentiële daders en slachtoffers) aanwezig op hun grondgebied is dagelijks veel hoger dan het aantal officieel ingeschreven inwoners. Al deze personen kunnen vanzelfsprekend ook slachtoffer worden van misdrijven en de dagelijkse toestroom van personen creëert op zijn beurt een aantrekkingskracht voor crimineel gedrag. Ook de kustgemeenten situeren zich in een gelijkaardige positie en kennen op sommige tijdstippen een grote tijdelijke bevolking. Andere voorbeelden zijn studentensteden, toeristische trekpleisters, shoppingcenters buiten de stadskernen, ... Men moet steeds in het achterhoofd houden dat voor een gemeente waar een sterk verschil kan bestaan tussen de officiële bevolking en de aanwezige dagelijkse bevolking, **de criminaliteitsgraad niet altijd een accuraat beeld geeft** en dus ook niet de juiste posities in dergelijke “hitparades” weergeeft.

BELANG VAN EEN GOEDE GEMEENTETIPOLOGIE

Wat betreft de onderlinge vergelijking van gemeenten is het daarom aangewezen gebruik te maken van een gemeentetypologie, die alle gemeenten opdeelt in vergelijkbare groepen (bijvoorbeeld zwak uitgeruste kleine stad, grote stad, sterk morfologisch verstedelijkte gemeente) qua morfologie, uitrustingsniveau, ... Vergelijkingen binnen één vergelijkbare groep geven dan een realistischer beeld. De huidige gemeentetypologie is evenwel aan herziening toe, aangezien de laatste versie zich baseerde op gegevens van 1991 en de accuraatheid ervan afgenomen is. Bovendien blijft het moeilijk om binnen eenzelfde type van gemeentenvergelijkingen te maken, specifiek voor wat de vergelijking tussen de 5 grote steden betreft (Antwerpen, Gent, Brussel-stad, Charleroi en Luik). Daar komen de gemeentegrenzen niet altijd overeen met de werkelijke “stadsgrenzen” (het aaneengesloten stedelijk weefsel). Het administratieve geheel kan kleiner zijn dan wat de stad in werkelijkheid is, omgekeerd kunnen de gemeentegrenzen ook ruimer zijn dan de “stadsgrenzen”. Op die manier kunnen criminaliteitsgraden enkel op basis van het aantal inwoners misleidend zijn, omdat de noemer (= het bevolkingsaantal) soms te groot is en soms te klein is.

HAALCRIMINALITEIT VERSUS BRENGCRIMINALITEIT

Als men al wil werken met een criminaliteitsgraad is het zeker **niet** aangewezen dit te doen **op het geheel van de geregistreerde criminaliteit**, dit omdat er een grote inhoudelijke variëteit bestaat aan misdrijven (een fietsdiefstal is geen moord). Bovendien komen sommige misdrijftypes heel vaak voor en andere veel minder. Niet alle misdrijftypes lenen zich tot het opstellen van een graad. Men dient een **onderscheid** te maken tussen “haalcriminaliteit” en “brengcriminaliteit”. De laatste groep wordt geregistreerd op basis van klacht van het slachtoffer (bv. woninginbraak) waarbij de aangiftebereidheid eerder afhankelijk is van het soort delict dan van de ruimtelijke omgeving. Voor de “haalcriminaliteit” (bv. drugsdelicten) kan en zal het aantal registraties sterk variëren naargelang de **politieactiviteit** in een bepaald criminaliteitsdomein. Als er geen of weinig politieactiviteit is in dat bepaalde domein, wordt dit soort van criminaliteit weinig of niet gedetecteerd, omgekeerd kan een goed gesitueerde politieactie wel een aanzienlijke detectie weergeven. Belangrijk is dat die politieactiviteit meebepaald wordt door prioriteitsstellingen in het veiligheidsbeleid die geografisch kunnen verschillen.

ANDERE CONTEXTVARIABLEN VOOR HET BEREKENEN VAN GRADEN

Een graad hoeft zich tenslotte ook niet altijd te baseren op het aantal inwoners. Zo bieden we enkele alternatieven op het interactieve deel van de website onder de vorm van kaarten. Voor autodiefstal en diefstal uit voertuig kan men de relatie leggen met het **aantal ingeschreven voertuigen**⁹, voor woninginbraak met het **aantal woongelegenheden** en voor intrafamiliaal geweld met het **aantal huishoudens**.

⁹ Met betrekking tot het aantal ingeschreven voertuigen dient opgemerkt te worden dat leasingwagens worden toegewezen aan de gemeente waar de maatschappelijke zetel van de leasingmaatschappij gelegen is en niet aan de gemeente waar de gebruiker ervan woont, wat bijgevolg een onderschatting van de graad kan veroorzaken in die gemeenten waar leasingmaatschappijen gevestigd zijn.

Definities en bronnen van de gebruikte contextvariabelen:

- **Voertuig** (bron: FOD Economie): Het voertuigenpark geeft een overzicht van alle in België ingeschreven gemotoriseerde voertuigen op datum van 1 augustus. Deze inschrijving vermeldt in het geval van een natuurlijke persoon het adres van de hoofdverblijfplaats en in het geval van een rechtspersoon (bijvoorbeeld bedrijfswagens) het adres van de maatschappelijke zetel.
- **Woongelegenheden** (bron: FOD Economie): Gebouw of gedeelte van een gebouw bestemd om bewoond te worden door een gezin of als dusdanig gebruikt, om het even of het gezin bestaat uit een persoon die alleen leeft of uit meerdere personen en waar de verschillende gezinsactiviteiten (wonen, slapen, eetmaal bereiden, ...) kunnen worden uitgeoefend. Zijn geen woongelegenheden in die zin: de kamers in gebouwen met collectieve woongelegenheden zoals in kloosters, klinieken, hospitalen, weeshuizen, bejaardentehuizen, ...
- **Huishouden** (bron: FOD Economie): Het huishouden bestaat uit een persoon die gewoonlijk alleen leeft, ofwel uit twee of meer personen, al dan niet met elkaar verwant, die gewoonlijk in dezelfde woning wonen en er samenleven. De statistiek van de huishoudens is afgeleid uit het bestand van de bevolking volgens het Rijksregister.

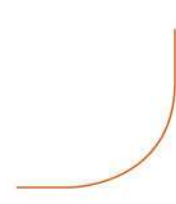
TENDENSEN 2023-2024

AANDACHTSPUNT BIJ HET VERGELIJKEN VAN JAREN

Alle vergelijkingen (absoluut of procentueel) tussen 2024 en 2023 hebben steeds betrekking op de desbetreffende jaren, dit op nationaal niveau, tenzij het anders wordt vermeld. Hierbij dient steeds voor ogen gehouden te worden dat de feiten die gepleegd werden in 2024 minder tijd gehad hebben om geregistreerd te worden in de Algemene Nationale Gegevensbank dan de feiten die gepleegd werden in 2023. Of anders gezegd: het is niet uitgesloten dat een momenteel vastgestelde daling van het aantal geregistreerde feiten voor 2024 ten opzichte van 2023 (betreffende een bepaalde misdrijfcategorie en/of een bepaald geografisch gebied) uiteindelijk nog kan resulteren in een status quo of zelfs een lichte stijging. Hoe groter echter de huidige daling, hoe kleiner die kans. Vanzelfsprekend bestaat er een samenhang met de mate van volledigheid, zoals hierboven reeds werd aangehaald. Een huidige stijging daarentegen, zal logischerwijze steeds een stijging blijven.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat de jaren 2020 en 2021 uitzonderlijke en atypische jaren waren omwille van de coronacrisis. De hiermee samenhangende maatregelen in de strijd tegen COVID-19 hadden een duidelijke impact op de geregistreerde criminaliteit, zoals uitvoerig werd beschreven in de tendensennota's van de voorbije jaren. Dit is een zeer belangrijk element, waarmee rekening gehouden dient te worden bij de interpretatie van de criminaliteitsstatistieken over de jaren heen.

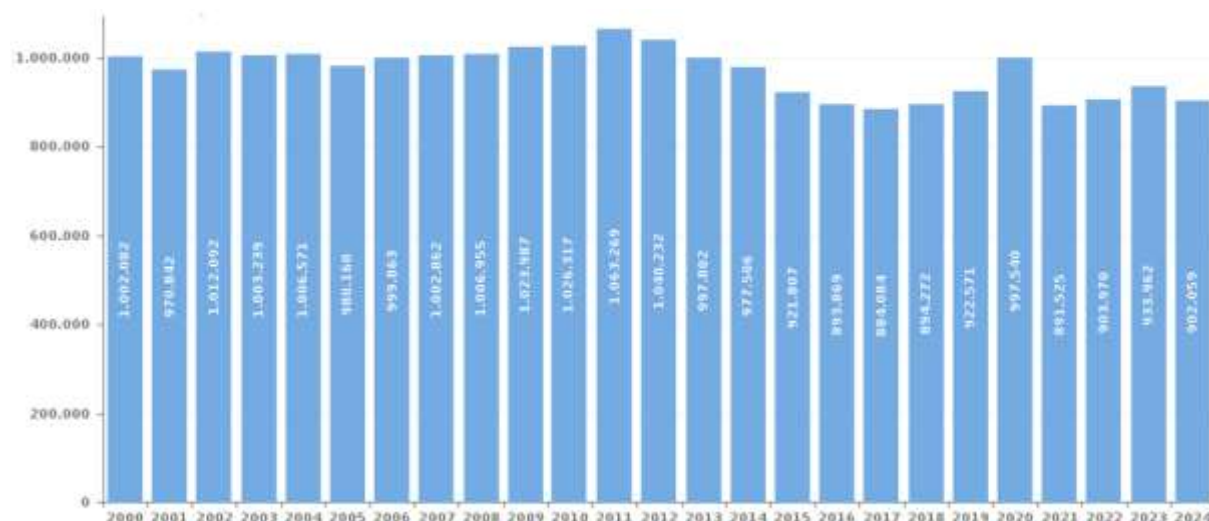
In wat volgt zal er eerst ingegaan worden op de totale geregistreerde criminaliteitscijfers. Vervolgens belichten we de grootste groep misdrijfvormen, de diefstallen, gevolgd door enkele opvallende stijgers. Tot slot worden een aantal markante dalers toegelicht.

TOTALE GEREGISTREERDE CRIMINALITEIT

Voor 2024 (pleegdatum) bedroeg het aantal door de politiediensten (Lokale en Federale Politie) in een proces-verbaal geregistreeerde misdrijven (= inbreuken op het Strafwetboek en inbreuken op bijzondere wetgeving, zoals de Drugswet, Wapenwet, Vreemdelingenwet, ...) in totaal **902.059 feiten**. Dit is een lichte daling (-3,4%) in vergelijking met 2023 (933.962 feiten).

Grafiek 1: aantal geregistreeerde criminele feiten doorheen de tijd

Rekening houdend met **mogelijks laattijdige vattingen** (die momenteel dus nog niet in de cijfers verwerkt zijn), kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze lichte daling zal evolueren naar een status quo ten opzichte van 2023. Naast vertraagde vattingen, gebeurt het voor bepaalde specifieke misdrijfcategorieën ook relatief frequent dat de **politie slechts laattijdig op de hoogte wordt gebracht** van het misdrijf (vb. een persoon is slachtoffer van een zedenfeit in de lente van 2023, maar dient pas klacht in een jaar later). Ook dit (weliswaar veel minder groot) effect kan er dus voor zorgen dat bij latere publicaties, de cijfers voor een eerder pleegjaar toch nog stijgen. Bij elke nieuwe publicatie (doorgaans 4 keer per jaar) worden alle cijfers van de vorige pleegjaren dus aangevuld met wat intussen nieuw in de nationale databank is binnengekomen, teneinde een zo volledig mogelijk beeld te geven.

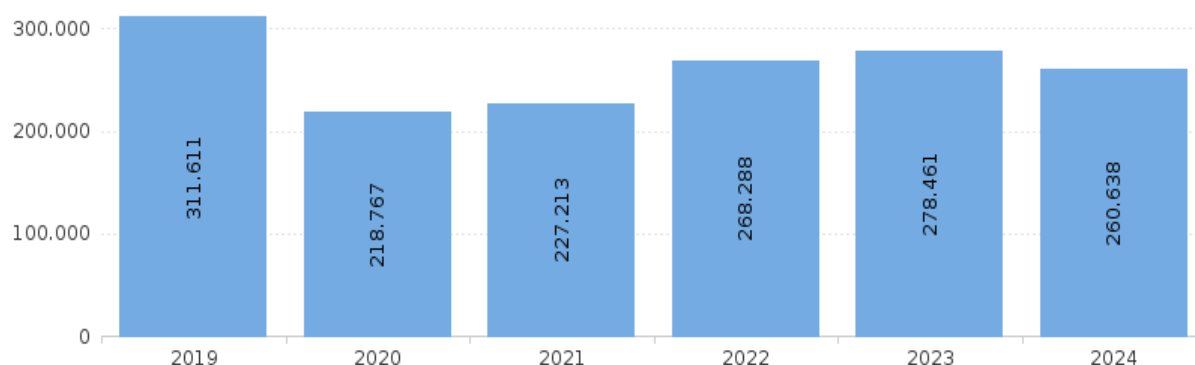
Een nationale tendens (globaal of voor een specifiek fenomeen) sluit daarenboven niet uit dat op andere geografische niveaus (vb. een bepaalde provincie, een gemeente, ...) zich het omgekeerde voordoet. Het kan bijvoorbeeld goed zijn dat het aantal geregistreeerde woninginbraken op nationaal niveau daalt, maar dat er toch veel gemeenten zijn waar het stijgt.

Tot slot mag niet vergeten worden dat dit nog steeds een totaalcijfer is van heel uiteenlopende misdrijftypes, zowel inhoudelijk als naar ernst. Dezelfde evolutie voltrekt zich echter niet bij alle criminele fenomenen. In wat volgt, zullen we stilstaan bij een aantal fenomenen die een daling of een stijging kennen in het afgelopen jaar.

DIEFSTALLEN

Het grootste aandeel (bijna 30%) van de geregistreerde misdrijven zijn feiten van **diefstal en afpersing** en dit in al zijn verschijningsvormen (inbraken in gebouwen, autodiefstallen, diefstallen met geweld, ...). In 2024 werden er 260.638 feiten van diefstal en afpersing geregistreerd. Dit is een daling in absolute cijfers (-17.823 feiten) in vergelijking met 2023 (278.461 feiten). In vergelijking met het pre-coronatijdperk (2019 - 311.611 feiten) is er nog steeds een sterkere daling zichtbaar (-50.973 feiten of -16,4%).

Grafiek 2: aantal geregistreerde feiten inzake diefstal en afpersing

De **inbraken in gebouwen** vertonen een daling van -4,5%. Het betreft een afname met 2.210 feiten van 49.066 (2023) naar 46.856 (2024). Inbraken in gebouwen kunnen worden ingedeeld in 3 groepen volgens de bestemming van het gebouw:

1. woningen;
2. openbare gebouwen;
3. bedrijven of handelszaken.

Binnen deze 3 types van gebouwen nemen de woninginbraken iets meer dan 75 % van het totaal in, wat niet abnormaal is gegeven het feit dat er veel meer woningen zijn dan andere gebouwen.

Wat de **woninginbraken** betreft is er een heel lichte daling (-1,8% of -698 feiten) ten opzichte van 2023, waardoor dit het laagste cijfer ooit is met uitzondering van de coronajaren 2020 en 2021. Hierbij kan opgemerkt worden dat de ongezien lage aantallen in 2020 en 2021 samenhangen met de coronamaatregelen. Door de sluiting van sommige bedrijven, handelszaken en winkels en het verplichte thuiswerk, waren de mensen meer thuis dan gewoonlijk. Ook de landsgrenzen die tijdelijk gesloten waren en bijhorende grenscontroles, het verplaatsingsverbod, de avond- en nachtklok speelden een rol.

Verder kan er in dit kader vermeld worden dat bijna 38% van de registraties pogingen tot inbraak zijn en het bij 62% van de gevallen om voltooide feiten gaat.

De belangrijkste tijdstippen voor het plegen van deze inbraken blijven de wintermaanden. Tijdens deze donkere maanden wordt het 's avonds vroeger duister en blijft het 's morgens langer donker, waardoor de kans op detectie kleiner is.

Ondanks deze daling blijven de woninginbraken een prioriteit, gegeven de grote impact op het veiligheidsgevoel van de burger. Daarom dat het dus ook in de meeste zonale veiligheidsplannen (ZVP) opgenomen is als prioriteit.

Veiligheidsmonitor 2024¹⁰

De Veiligheidsmonitor is een grootschalige enquête georganiseerd door de Federale Politie waarbij de Belgische bevolking over verschillende veiligheidsthema's worden bevraagd. Eén van de belangrijke functies hierbij is de peiling naar slachtofferschap en aangiftegedrag. Hierdoor krijgt men een inzicht in de grootteorde van het aantal feiten dat niet aangegeven wordt en aldus niet kan voorkomen in de geregistreerde criminaliteit.

Methodologisch moeten hier de nodige waarschuwingen gegeven worden, omdat de gehanteerde omschrijvingen/definities tussen de Veiligheidsmonitor en de Politie Criminaliteitsstatistiek niet steeds voor 100% dezelfde lading dekken. Detailonderzoek is aan de orde.¹¹

3% van de deelnemers aan de enquête meldt dat zij slachtoffer zijn geweest van minstens één woninginbraak, in de loop van de laatste 12 maanden (op het moment van de enquête). Daarvan verklaart 70,4% klacht te hebben neergelegd voor de desbetreffende inbraak (of de laatste inbraak indien de respondenten slachtoffer zijn geweest van meerdere inbraken). Dit betekent dat ongeveer 30%¹² van de inbraken niet zouden worden aangegeven.

Het hoge percentage van aangifte van woninginbraak (in vergelijking met andere feiten) kan worden verklaard door het (financiële) belang van de geleden schade, door de wens om de gestolen goederen te recupereren en/of de dader(s) terug te vinden, maar ook door het feit dat verzekeringsmaatschappijen een proces-verbaal vragen om de verzekeringnemers schadeloos te stellen.

Wat de pogingen tot inbraak betreft, verklaart 4,8% van de deelnemers dat zij hiervan slachtoffer werden. Van deze groep gaf 33,5% aan dat zij aangifte bij de politie hebben gedaan voor de (laatste) poging tot inbraak in de afgelopen 12 maanden. Meer dan 66% van inbraakpogingen worden evenwel niet gemeld bij de politie.

¹⁰ <https://www.politie.be/statistiek/nl/veiligheidsmonitor>

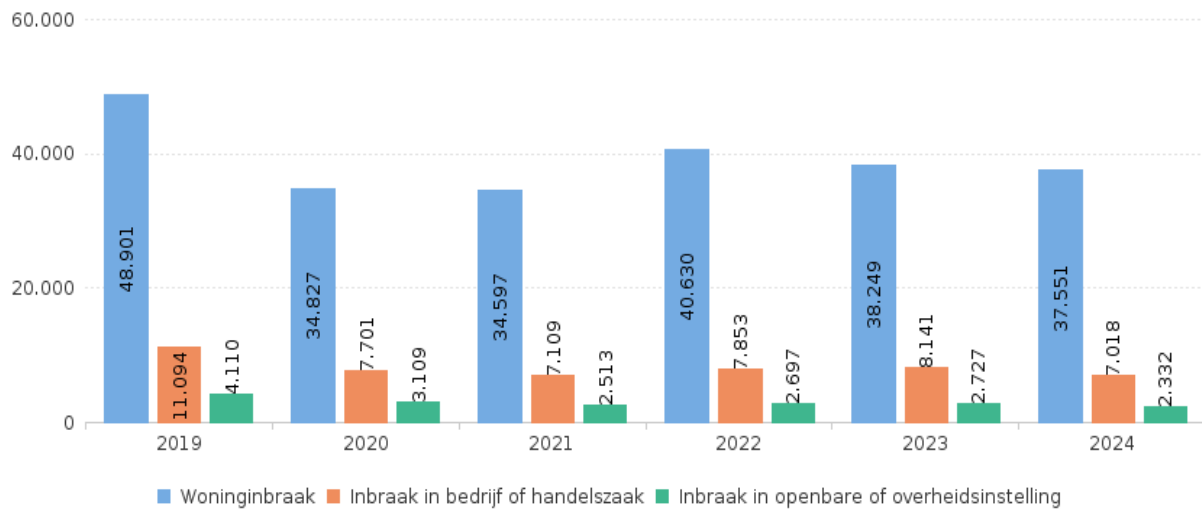
¹¹ Onderstaand worden percentages gepresenteerd, welke schattingen zijn van het *dark number* volgens het misdrijf op basis van de zelfverklaarde gegevens van burgers. De interpretatie van deze gegevens dient met de nodige omzichtigheid te gebeuren omwille van mogelijke biases/vertekeningen die verbonden zijn aan deze manier van dataverzameling (bijvoorbeeld sociale wenselijkheid en overrapportering van aangiften, rapportering van feiten die meer dan 12 maanden geleden zijn, verkeerd begrijpen van vragen, ...).

¹² Cf. voetnoot 11 percentages.

Als er gekeken wordt naar de evolutie van het aangiftegedrag voor de woninginbraken en pogingen tot woninginbraak tussen 2018 en 2024, kan er een daling in de aangiftebereidheid voor deze feiten worden vastgesteld. Tussen 2021 en 2024 is er een daling van de aangiftebereidheid voor de woninginbraken, waar er voor poging tot woninginbraak een status quo is.

De **inbraken in bedrijven of handelszaken** (-13,8% of -1.123 feiten) en de **inbraken in openbare of overheidsinstellingen** (-14,5% of -395 feiten) kennen een meer uitgesproken daling in vergelijking met 2023.

Grafiek 3: aantal geregistreerde feiten inzake inbraken in gebouwen

Bij de **voertuigdiefstallen** blijft het aantal registraties inzake autodiefstal (5.703 feiten) en carjacking (214 feiten) status quo in vergelijking met 2023, toen er respectievelijk 5.807 (autodiefstal) en 217 (carjacking) feiten geregistreerd werden. Bij de moto- (-4,9%) en bromfietsdiefstal (-3,9%) is er een lichte afname te noteren. Bij de **fietsdiefstallen** is er een daling van 12,8% (-3.935 feiten) vast te stellen. Zo werden er in 2024 26.636 feiten van fietsdiefstal geregistreerd, waar er in 2023 30.271 registraties waren.

Eind april 2023 werd een nieuw instrument in de strijd tegen fietsdiefstallen officieel gelanceerd, met name het nationale Mybike-fietsregistratieplatform (met toegang voor de politie). Op dit (gratis en vrijwillig toegankelijk) centraal fietsregister kan iedereen in België zijn of haar fiets registreren en identificeren met behulp van een unieke gratis sticker en zo beter beschermen tegen diefstal.

De aanwezigheid van deze permanente sticker kan potentiële dieven afschrikken. Dankzij de registratie in het centraal register zal de politie de rechtmatige eigenaars meteen kunnen identificeren en contacteren.

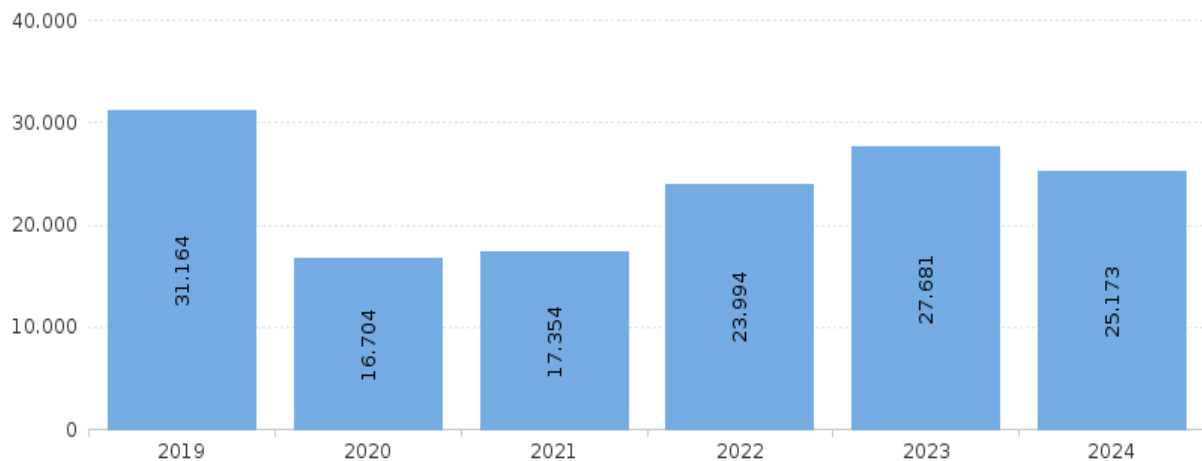
Veiligheidsmonitor 2024

5,6 % van de burgers verklaart dat ze minstens één keer slachtoffer geweest zijn van een **fiets- of stepdiefstal** in de loop van de laatste 12 maanden (op het moment van de enquête). Indien zij het slachtoffer waren van zo'n diefstal, meldt 39,3% dat zij deze diefstal hebben aangegeven. Dit betekent dat het *dark number* ongeveer 60% bedraagt.

In vergelijking met de vorige edities kan worden vastgesteld dat het aangiftepercentage voor diefstal van fietsen en steps blijft dalen.

Ook een aantal andere diefstalvormen laten een daling optekenen. **Zakkenrollerij** is één van deze diefstalvormen, die een daling kent zowel in relatieve, als absolute cijfers. Zo werden er in 2024 25.173 feiten van zakkenrollerij geregistreerd, terwijl er in 2023 27.681 feiten werden gevat. Dit is een afname met 9,1% (-2.508 feiten).

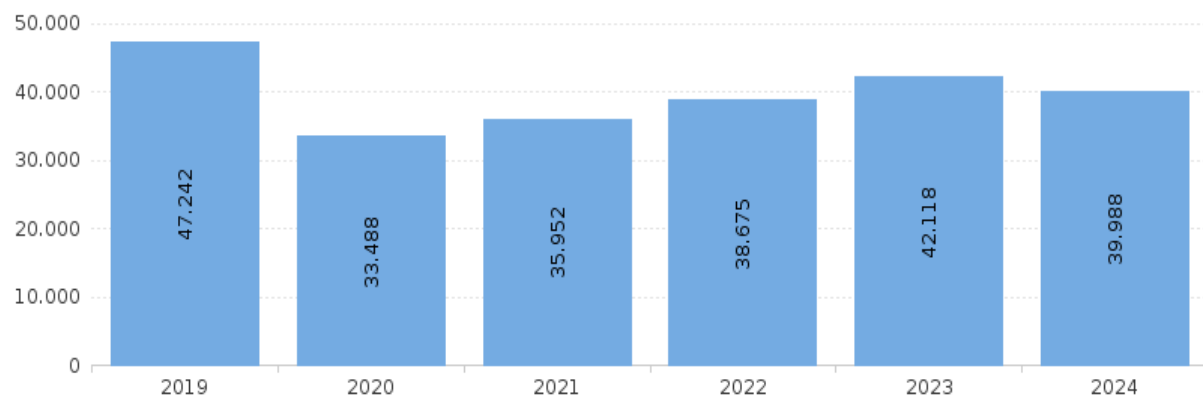
Grafiek 4: aantal geregistreerde feiten inzake zakkenrollerij

Tussen 2012 en 2017 kende zakkenrollerij een dalende tendens, maar in 2018 werd deze trend doorbroken. In 2020 is er een sterke daling die toe te schrijven valt aan de maatregelen in het kader van de coronacrisis om vervolgens een stijgende lijn in te zetten (tot op het niveau van 2018), maar in 2024 valt er een daling te noteren. De meeste feiten worden gepleegd op de openbare weg en in de spoorweg- en metrostations.

Verder valt er een daling met 2.130 feiten (-5,1%) te noteren bij de **diefstallen uit of aan een voertuig** (39.988 feiten). Dit fenomeen wordt als volgt gedefinieerd: Een diefstal of afpersing, met of zonder geweld, op eender welke plaats, van voorwerpen die zich in of aan een auto (personenauto, vrachtwagen, bus, ...) of een moto bevinden. De voorwerpen die hierbij het meest gestolen worden, zijn de identiteitskaart en/of paspoort, rijbewijs, bank- en kredietkaarten, geld en computers en hun toebehoren.

Grafiek 5: aantal geregistreerde feiten inzake diefstal uit of aan een voertuig

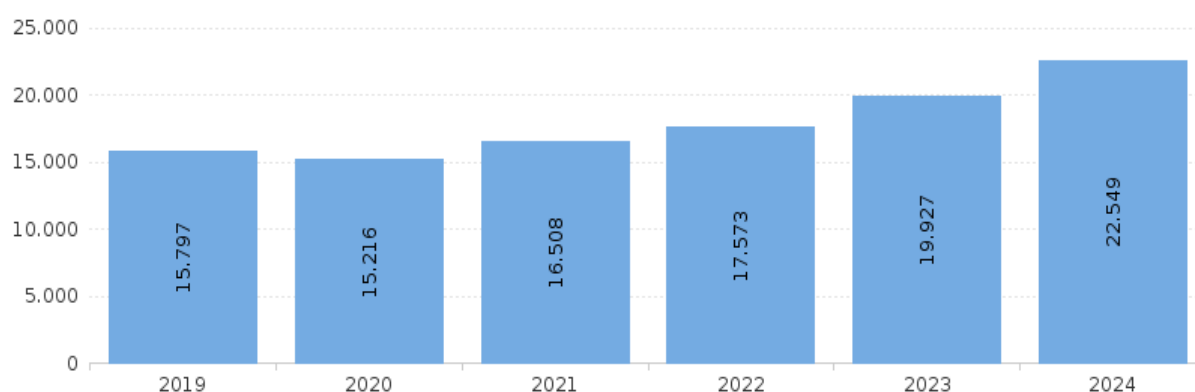

Tot slot kan een daling worden vastgesteld bij de **diefstallen met list** (-26,5% of -1.358 feiten). Zo werden er in 2024 3.764 feiten geregistreerd in vergelijking met 5.122 feiten in 2023. Dit zijn feiten van diefstal of afpersing waarbij de dader een list gebruikt om zijn slag te slaan. De feiten van oplichting worden hier dus buiten beschouwing gelaten.

OPVALLENDE STIJGERS

Binnen de hoofdcategorie jeugdbescherming kan er een stijging vastgesteld worden. Deze toename is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de inbreuken op de **wet op de jeugdbescherming** (+2.622 feiten of +13,2%). Dit zijn inbreuken op de Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade. Dit betreft verontrustende opvoedingssituaties (VOS), overtreding van de voorwaarden opgelegd door de jeugdrechter (huisarrest, omgaan met bepaalde jongere(n), verbod zich te begeven op een bepaalde plaats). Het gaat van 17.573 inbreuken in 2022 naar 19.927 registraties in 2023 en 22.549 feiten in 2024. De sterkste stijging doet zich voor in Vlaanderen (+ 1.629 feiten), gevolgd door het Brussels Hoofdstedelijk gewest (+ 800 feiten). In het Waals Gewest blijven de cijfers stabiel (+193 feiten).

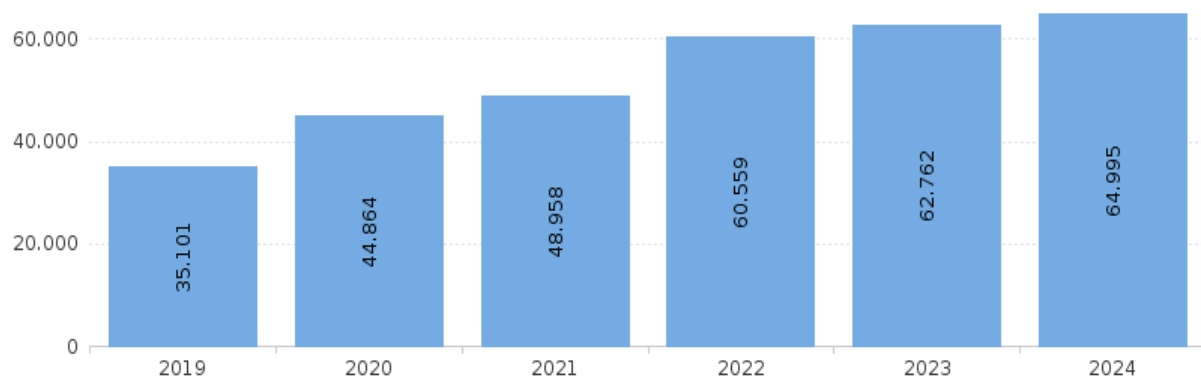
Grafiek 6: aantal geregistreerde feiten inzake wet op de jeugdbescherming

Een andere stijging kan worden vastgesteld bij de inbreuken op de wet van 28 november 2000 inzake informaticacriminaliteit. Deze feiten nemen sinds het begin van de registraties bijna jaarlijks toe (met uitzondering van de jaren 2013 en 2014). Dat is het voorbije jaar niet anders. De stijging is wel minder uitgesproken en de cijfers lijken zich wat te stabiliseren. De geregistreerde feiten inzake informaticacriminaliteit gaan van 48.958 feiten in 2021 naar 60.559 registraties in 2022. In 2023 en 2024 is de stijging minder uitgesproken, maar zijn er respectievelijk 62.762 en 64.995 registraties. Dit is een toename in absolute cijfers van 2.233 feiten (+3,6%) Deze jaarlijkse toename kan tevens vastgesteld worden in onderstaande grafiek.

De term informaticacriminaliteit slaat enkel op aanslagen op de veiligheid van een informaticasysteem of de integriteit van de in een informaticasysteem opgeslagen gegevens. De term heeft geen betrekking op het gebruik van informatica als middel voor het plegen van andere misdrijven.

Grafiek 7: aantal geregistreerde feiten inzake informaticacriminaliteit

De wet op de informaticacriminaliteit omvat 4 inbreuken (valsheid in informatica, informaticabedrog, hacking en sabotage), waarbij de derde (hacking) en de vierde (sabotage) ook wel eens gezamenlijk benoemd worden als “cyberaanvallen”. De hierboven vermelde stijging is het sterkst waarneembaar bij informaticabedrog.

Bij **valsheid in informatica** gaat men trachten de juridische draagwijdte van gegevens te veranderen door het invoeren, wijzigen of wissen van gegevens of door de normale aanwending van het informaticasysteem te veranderen. Voorbeelden zijn vervalsing van kredietkaarten of aanmaak van valse profielen (bijvoorbeeld op Facebook, Instagram, ...) op naam van iemand anders. Voor valsheid in informatica zijn er in 2024 3.489 feiten geregistreerd. Dit is een lichte daling van 550 feiten ten opzichte van 2023 (4.039 feiten).

Informaticabedrog neemt het sterkst toe met een stijging van 3,9% (+ 2.069 feiten). Waar er in 2023 53.035 registraties waren, stijgt het aantal vaststellingen tot 55.104 in 2024. Bij informaticabedrog wordt een onrechtmatig economisch voordeel beoogd door het invoeren, wijzigen of wissen van gegevens of door de normale aanwending van het informaticasysteem te veranderen, bijvoorbeeld door het blokkeren van iemands computer via malware.

Hacking wordt ook wel computerinbraak genoemd. Het betreft het zich onrechtmatig toegang verschaffen tot een informaticasysteem (externe hacking) of zijn toegangsbevoegdheid ertoe overschrijden (interne hacking) met inbegrip van de voorbereidende handelingen, hacking op vraag (opdracht geven of aanzetten tot) en het verkopen van de gegevens verkregen door middel van hacking. Bijvoorbeeld: inbreken in een bedrijfsnetwerk in het kader van bedrijfsspionage of het toegang nemen tot de e-mailaccount van iemand anders. Voor de hackings werden er in 2024 5.991 feiten geregistreerd. Dit is een toename met 712 vaststellingen (+13,5%) in vergelijking met 2023 (5.279 feiten).

Veiligheidsmonitor 2024

Hacking (inbraak in pc/smartphone/tablet), waarbij illegaal wordt ingebroken in een computersysteem, staat met 8,2% van de respondenten die verklaren dat ze slachtoffer zijn geweest hoog in de ranglijst. Als hacken in het verleden vooral verwees naar hacking van computers, kan het vandaag ook betrekking hebben op smartphones en tablets. Er is met andere woorden een groter aantal mogelijke doelwitten.

Hacking kent een lage aangiftebereidheid en wordt door slechts 11% van de slachtoffers aangegeven bij de politie. Dit betekent dat het *dark number* bijna 90% bedraagt. Er is wel een toename met 3% van het aantal aangiften bij de politie tussen 2021 en 2024.

Informaticasabotage betreft het aanbrengen van schade door het invoeren, wijzigen of wissen van gegevens of door de normale aanwending van het informaticasysteem te veranderen terwijl men weet dat men daartoe niet gerechtigd is, bijvoorbeeld door het verspreiden van een virus. Bij sabotage is er een status quo. In 2024 zijn er 411 registraties, waar er in 2023 409 feiten werden geregistreerd.

Tot slot is er het fenomeen van **nepagenten**, waar de politie regelmatig voor waarschuwt. Dit zijn misdrijven, waarbij de dader zich valselyk voordoeft als zijnde politieagent (met uitzondering van het zich "virtueel" voordoen als politieagent via internet of email) om alzo zijn slag te slaan. Zo werden er in 2024 303 feiten geregistreerd, waar er in 2023 176 registraties van nepagenten waren. In absolute feiten is dit "slechts" een toename met 127 feiten. Procentueel gezien gaat het om een toename met 72,2%.

Dit verschijnsel heeft grote gevolgen voor de veiligheid, het vertrouwen en de geloofwaardigheid van de politie. Burgers vertrouwen erop dat de politie er is om hen te helpen. Nepagenten spelen in op dat vertrouwen en gebruiken het om slachtoffers te maken. Dit kan leiden tot financiële gevolgen, maar ook tot gevoelens van angst en onveiligheid. Bovendien kan het wantrouwen wekken tegenover de échte politie, terwijl die werkt aan bescherming en veiligheid.

Wat kunt u als burger doen?

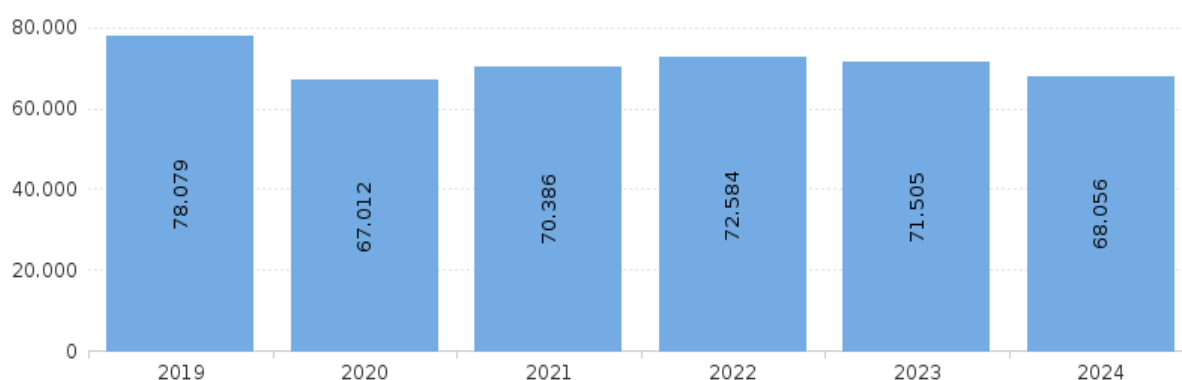
- U kan steeds aan politieagenten vragen zich te legitimeren. Zij kunnen zich altijd een officieel legitimatiebewijs voorleggen.
- Laat nooit zomaar iemand binnen die zegt van de politie te zijn, zonder legitimatie te tonen.
- Vertrouwt u de situatie niet? Neem (telefonisch) contact op met uw politiezone.

MARKANTE DALERS

De sterkste daling in absolute aantallen is terug te vinden bij de diefstallen, zoals hierboven werd beschreven, maar ook in de hoofdcategorie beschadigen van eigendom kan er een daling worden vastgesteld van 71.505 registraties in 2023 naar 68.056 feiten in 2024. Dit is een afname met 3.449 feiten (-4,8%). Zowel bij de onopzettelijke, als bij de opzettelijke brandstichting daalt het aantal registraties lichtjes met respectievelijke afname van 282 feiten (-9,7%) en 477 feiten (-13,6%) ten overstaan van 2023.

De sterkste daling situeert zich bij de feiten van vandalisme, waar er 2.719 feiten minder werden geregistreerd in 2024 dan in 2023 (-4,2%). Onder vandalisme vallen onder andere graffiti en beschadigen van een afsluiting, welke allebei een lichte afname kennen, maar de daling situeert zich vooral bij het vandalisme op voertuigen en bij andere vernielingen op onroerende goederen.

Grafiek 8: aantal geregistreerde feiten inzake beschadigen van eigendom

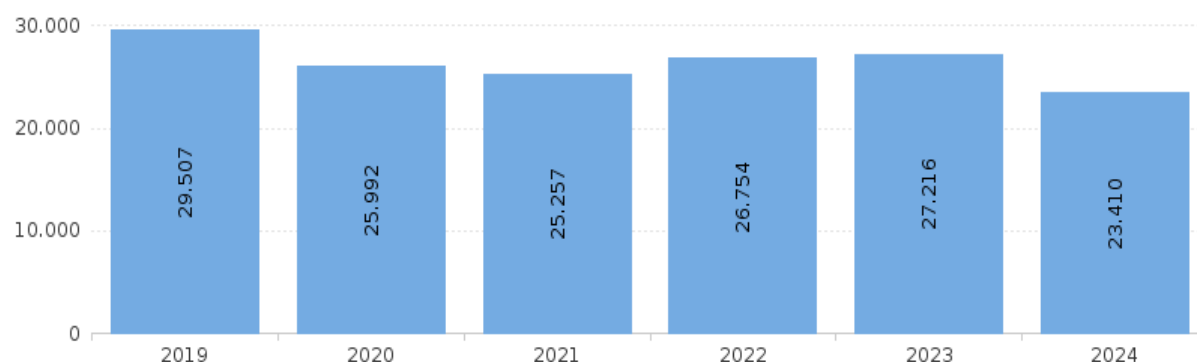

Een andere afname situeert zich bij de hoofdcategorie **bevolkingsregister**, waar het aantal registraties daalt van 27.216 registraties in 2023 naar 23.410 feiten in 2024. Dit is een afname met 14% (-3.806 feiten). In het bevolkingsregister van een gemeente (alfabetisch bestand met gegevens over personen) moet worden ingeschreven elke Belg die er zijn hoofdverblijfplaats heeft en ook de vreemdelingen met een verblijfsvergunning van minstens 3 maand. Elke wijziging van hoofdverblijfplaats moet worden gemeld binnen de 8 werkdagen.

Deze hoofdcategorie omvat het niet eerbiedigen door de burger van de verplichtingen inzake deze inschrijving, dus:

- een persoon heeft eigenlijk niet langer zijn hoofdverblijfplaats op zijn adres van inschrijving;
- een persoon verblijft duurzaam op een bepaald adres, maar is er niet ingeschreven.

Grafiek 9: aantal geregistreerde feiten inzake bevolkingsregister

Ook onder de hoofdcategorie vreemdelingenwetgeving valt er een daling te noteren. Deze daling is volledig toe te schrijven aan het aantal geregistreerde inbreuken op **inschrijving vreemdelingenregister**. Zo waren er in 2024 8.254 feiten inzake inschrijving vreemdelingenregister, waar er in 2023 10.628 registraties waren. Dit is een afname met 2.374 feiten (-22,3%).

Dit omvat het niet eerbiedigen van de verplichtingen inzake de inschrijving in het vreemdelingenregister. Dit is gelijkaardig aan de inbreuken op het bevolkingsregister en houdt in dat de vreemdeling met een tijdelijke verblijfsvergunning door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats in het vreemdelingenregister ingeschreven wordt. De aanvraag tot inschrijving moet ingediend worden binnen de acht werkdagen.

Grafiek 10: aantal geregistreerde feiten inzake inschrijving vreemdelingenregister

